

Velika sobota 2015, blagoslov jedi – leto B

Jezus se prikaže sedmim učencem

Potem se je Jezus spet razodel učencem pri Tiberijskem jezeru. Razodel pa se je takóle: Simon Peter, Tomaž, ki se imenuje Dvojček, Natánael iz galilejske Kane, Zebedéjeva sinova in dva druga izmed njegovih učencev so bili skupaj. Simon Peter jim je rekel: »Ribe grem lovit.« Dejali so mu: »Tudi mi gremo s teboj.« Odšli so in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli. Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: »Otroci, imate kaj hrane?« Odgovorili so mu: »Nič.« Tedaj jim je rekel: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči. Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: »Gospod je.« Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero. Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev. Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel: »Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!« Simon Peter se je tedaj vkrcal in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. Čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. Jezus jim je rekel: »Pridite jest!« Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: »Kdo si ti?«; vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzal kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je bil obujen od mrtvih. Jn 21,1-14

Jezus je posvetil naše obede

Velikonočni zajtrk, katerega jedi danes blagoslavljam, je posvečen s tremi obedi. Prvi je zadnja večerja, drugi se dogaja v času molitve v dvorani zadnje večerje, tretji na obali Genezareškega jezera. Te podobe nas vabijo k razmisleku o naših obedih in k prošnji, da jih Bog blagoslavlja.

Jezusova zadnja večerja je prva v sklopu velikonočnega tridnevja. Kakšno razpoloženje je vladalo v dvorani zadnje večerje? Jezus je gledal smrti v obraz. Videl je žalosten razplet svojega oznanjevanja. V tej skrbi in strahu je bil sam. A sam je bil tudi v strahu za svoje učence. Učenci niso vedeli, kaj se dogaja. Pri mizi je vladal nemir. Jezusa niso razumeli, ko je napovedoval trpljenje in izdajstvo. Za mizo je sedel Juda, ki ga je potem izdal, Peter, ki ga je zatajil. Skupaj za isto mizo so sedeli Jezus in učenci, ki so ga v najhujši preizkušnji zapustili. Med njimi ni bilo prave povezanosti

Med zadnjo večerjo in vstajenjskim obedom so se učenci v strahu zadrževali v dvorani zadnje večerje. V strahu in molitvi so bili najbrž tudi njihovi obedi bolj žalostni. Lahko si predstavljamo, kako so jedli v tišini. Povezovala pa jih je molitev. Vztrajali so v upanju. Držali so skupaj, čeprav niso vedeli, kako naprej. Vedeli so le, da po starem ne bo šlo več. Ko je najhujši strah minil, jih je družilo tudi skupno delo, ves čas pa upanje, da njihove povezanosti ne more biti kar tako konec.

Ta vztrajna vera jih je pripeljala do novega obeda na obali Genezareškega jezera. Jezus se jim je prikazal, in jim sam pripravi obed in jih nahrani z odpuščanjem, prinese jim novo upanje in novo življenje, podari jim novo poslanstvo.

Dragi bratje in sestre, mar ni to podoba našega življenja in naših obedov. Kako pogosto so naši obedi podobni tesnobnemu ozračju zadnje večerje, ko je vsak v svojem svetu, ko se ne moremo slišati in srečati, ko je med nami vse od izdajstva do zatajitve. A prav **velikonočna jedila nas vabijo, da vztrajamo skupaj. Opominjajo nas, da bodo naši obedi prazni, če ne bomo**

vztrajali v molitvi tudi takrat, ko se bo zdelo vse skupaj nemogoče in nesmiselno. Velikonočne jedi so hkrati polne upanja, da bo tudi k nam prišel vstali Jezus in nam postregel z novim upanjem in novim življenjem.

Ne ustavimo se v drami zadnje večerje. Ne hitimo brezglavo na obalo Genezareškega jezera v slepem pričakovanju, da bo Bog poskrbel za naše odnose in povezanost. **Vztrajajmo v molitvi in prizadevanju za medsebojno povezanost. V tem bodo naši obedi vedno znova velikonočni, prinašali bodo velikonočno upanje in veselje. Naj jih vstali Gospod vedno blagoslavlja.**